ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
«ΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ»
.....
ΥΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΠΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1526
ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1956
Τιμή φύλλου δραχμή μία

"ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Θὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ὅτι «τὸ Στέμμα ἀποτελεῖ παράγοντα σταθερότητος καὶ ἐθνικῆς ἑνότητος». Θὰ συμφωνήσωμεν ἀκόμη εἰς τὸ ὅτι «ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἐθνικόφρων πολιτικὸς κόσμος, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς τοποθετήσεως, πρέπει ν' ἀντιταχθῇ, ὡς μία ψυχή, πρὸς τοὺς καπήλους τοῦ Στέμματος». Ἀλλά, πέραν αὐτῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν εἰς τ ί π ο τ ε ἄλλο.

Δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν εἰς τὸ ὅτι «τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐξαπελύθη ὕπουλος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Στέμματος», διότι ἐκεῖνοι, κατὰ τῶν ὁποίων ἐστράφησαν αἱ ἐπικρίσεις, δὲν εἶναι ἐστεμμένοι. Εἶναι, ἁπλῶς, οἱ ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὸ Στέμμα μερικὰς ἀκτῖνας ἐκ τῆς λάμψεώς του, διὰ νὰ ἀσχημονοῦν. Καὶ οἱ κάπηλοι τοῦ Στέμματος εἶναι α ὐ τ ο ί, κατὰ τῶν ὁποίων ὁ λαός, πράγματι, ἐξηγέρθη. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀντέταξεν ἀρχικῶς σιωπὴν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπερωτήσεις, ἠναγκάσθη νὰ τὴν λύσῃ, ἀντιληφθεῖσα ὅτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἐγερθέντα «θόρυβον» ἐκρίνετο ὕποπτος ἡ σιωπή της.

Ἀλλ' ἐπίσης, δυστυχῶς, δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν μὲ καμμίαν ἀπὸ τὰς δικαιολογίας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐ θ ν ι κ ο ῦ θέματος τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ π ε ρ ι β ά λ λ ο ν τ ο ς τῶν Ἀνακτόρων.

Βεβαίως, ὁ «Ἔρανος» τῶν «βορείων» ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος ἐπετέλεσεν ἔργον ἐθνικόν. Ἀλλά, εἶναι τώρα λ η ξ ι π ρ ό θ ε σ μ ο ς. Δὲν εἶναι ἔρανος καὶ δὲν διατίθεται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν. Ἡ ὀνομασία του ἔγινε, μὲ τὸν καιρόν, ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπατηλή. Εἶναι μία ἀναγκαστικὴ φορολογία, ἡ ὁποία, ἐπιζημίως, εἰσπράττεται ἐπ' ὀνόματι τῆς Βασιλίσσης. Ἡ πρόνοια ὑπὲρ τῶν δοκιμασθεισῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν ἔχει παραμερισθῆ καὶ κτίζονται ἀδιακρίτως εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς Ἐπικρατείας αἴθουσαι σχολείων, οἰκοκυρικαὶ σχολαὶ καὶ λέσχαι, ἤτοι ἐκτελοῦνται ἔργα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, χωρὶς νὰ τηροῦνται αἱ διαδικασίαι αἱ ἰσχύουσαι προκειμένου περὶ Κρατικῶν ἔργων. Θὰ ἦτο δύσκολον—λέγει ἡ Κυβέρνησις — νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ ἔργα αὐτὰ «διὰ τοῦ τρόπου καὶ μὲ τὸν ρυθμόν, μὲ τὸν ὁποῖον κινοῦνται αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι». Τότε, νὰ τὸ διαλύσωμεν τὸ Κράτος καὶ τὸ ἔργον τῶν Ὑπουργείων νὰ τὸ ἀναθέσωμεν εἰς ὀργανισμοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα βασιλέων καὶ πριγκήπων... Εἶναι δικαιολογία αὐτή;

Καὶ τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα—τὸ ὁποῖον μετωνομάσθη εἰς Βασιλικόν, κατόπιν εἰσηγήσεως αὐλοκολάκων—ἐπιτελεῖ χρήσιμον ἔργον, ἀφοῦ, μετὰ τοῦ τῶν ἄλλων—λέγει ἡ Κυβέρνησις—δίδει εἰς τοὺς Δήμους δάνεια ἄτοκα. Καὶ μήπως θὰ ἠμποδίζετο οἱαδήποτε Κυβέρνησις νὰ διαθέσῃ τὰ χρήματα ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ λαοῦ (ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς πόρους τοῦ Ἱδρύματος) εἰς ὡρισμένα κοινωφελῆ ἔργα χωρὶς τόκον ἢ μὲ τόκον συμβολικόν; Ποία ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ φιγουράρουν ὡρισμένοι αὐλικοὶ ὡς σπουδαῖοι εὐεργέται;

Καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν εἰς τοὺς αὐλικοὺς—διὰ τοὺς ὁποίους τώρα ὁμολογεῖται ὅτι ἀσχολοῦνται εἰς ἔργα ἀσυμβίβαστα μὲ τὸ ἀξίωμά των—πρέπει νὰ τοὺς κατατάξωμεν, σύμφωνα μὲ τὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, εἰς τοὺς... ἀναξιοπαθοῦντας. Διότι, προπολεμικῶς, ἐλάμβανον μισθὸν 10—15 χιλιάδων μηνιαίως καὶ τώρα λαμβάνουν μόνον συμβολικὸν ποσὸν 800—1.500 δραχμῶν ὡς ἔξοδα παραστάσεως. Καὶ ἐν τούτοις δὲν ἐκήρυξαν... ἀπεργίαν, οὔτε ἐζήτησαν συλλογικὴν σύμβασιν, ἀλλὰ προσεπάθησαν νὰ συμπληρώσουν τὰς πλουσίας ἐκ συντάξεων ἀπολαυάς των (περὶ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις σιωπᾷ) μὲ ἀποζημιώσεις ἀπὸ τὰς διοικήσεις Τραπεζῶν καὶ ἄλλων κερδοσκοπικῶν ἑταιριῶν ἀνωνύμων καὶ ἐπωνύμων...

Ἡ βαρυτέρα, ὅμως, εὐθύνη τῶν αὐλικῶν, πέραν τῆς ἀναμίξεώς των εἰς ἔργα Κρατικῆς διαχειρίσεως καὶ εἰς ἔργα τοῦ Ἰδιωτικοῦ Κεφαλαίου, συνίσταται εἰς τὴν ἀνάμιξίν των εἰς τὴν Πολιτικήν. Διότι ὑπῆρξαν πολὺ κακοὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ Βασιλέως, οἱ ὁποῖοι, ἐμπνεόμενοι, ἴσως, ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν κεφαλαιοκρατῶν προϊσταμένων των, εἰσηγήθησαν τὴν βασιλικὴν εὔνοιαν πρὸς ὡρισμένον πολιτικὸν πρόσωπον, διὰ νὰ τὸν δημιουργήσουν ἀρχηγὸν κόμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως. Οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀμφισβητῶν ὅτι ὁ εὐνοηθεὶς δὲν θὰ εἶχε π ο τ ὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ψ η φ ι σ θῇ ὡς διάδοχος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κακῶν εἰσηγήσεων—ἀντὶ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν ἀπὸ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν, δεδομένου ὅτι ἡ λαϊκὴ ἐμπιστοσύνη εἶχεν ἐκφρασθῆ εἰς τὸν ἐκλιπόντα στρατάρχην καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κληρονομηθῇ, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ν' ἀπονεμηθῇ ἄνωθεν—ἦτο νὰ προκληθῇ δικαία δυσφορία μεγάλης μερίδος τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ περιβάλλοντος τῶν Ἀνακτόρων. Ἦτο δὲ ἡ ἀ π α ρ χ ὴ τῆς ἐξετάσεως τῆς καθόλου δράσεως αὐτῶν τῶν κακῶν συμβούλων.

Τὸ ποίαν δὲ ἐπίδρασιν ἔχει ἡ δρᾶσις αὐτὴ καταφαίνεται ἀπὸ ἕνα ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖον προαγγέλλει Κ υ β ε ρ ν η τ ι κ ὴ ἐφημερὶς φέρει τὸν τίτλον: «ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΥΠΕΝΟΜΕΥΣΑΝ ΘΡΟΝΟΥΣ». Πρόκειται διὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῆς κακοποιοῦ δράσεως διαφόρων Αὐλικῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀγγελίαν, «περιέβαλον ἀγαθοὺς Βασιλεῖς καὶ λαμπροὺς ἐστεμμένους καὶ οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν μοιραῖοι καὶ διὰ τὸ Στέμμα καὶ διὰ τὰ Ἔθνη των». Νομίζετε ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν α ἰ σ θ η τ ή ρ ι ο ν τῶν συγκινήσεων τῆς κοινῆς γνώμης, θὰ ἐδημοσίευαν, πρὸς αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας, ἕνα ἀνάγνωσμα, χωρὶς νὰ τὸ θεωροῦν κατὰ κάποιον τρόπον ἐ π ί κ α ι ρ ο ν;

Ἀληθινά, τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συγκινεῖται καὶ ἀνησυχεῖ μὲ τὸ συγκρότημα τῶν Αὐλικῶν, ποὺ ἀπεδείχθησαν ὑπηρέται θελήσεων ἀντιθέτων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ, ἑπομένως καὶ τοῦ Θρόνου.

Ἐὰν δὲ ἡ Κυβέρνησις πιστεύῃ ὅτι «τὸ Στέμμα ἀποτελεῖ παράγοντα σταθερότητος καὶ ἐθνικῆς ἑνότητος», ὀφείλει νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὸ σῶμα των, ρίπτουν σκιὰν εἰς τὴν λάμψιν του Νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε ἐν ὀνόματί του διαχείρισιν χρημάτων προερχομένων ἀπὸ τοὺς φόρους τοῦ λαοῦ. Νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν Αὐλὴν ὅλους τοὺς ἁμαρτήσαντας εἰς τὰ ἀσυμβίβαστα ἔργα. Καί, τέλος, ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ ἡ ἰδία, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως καὶ εὐθέως τὴν θέλησίν του.

Τότε θ' ἀκτινοβολήσῃ μὲ νέαν αἴγλην ὁ βασιλικὸς θυρεὸς μὲ τὸ ἔμβλημα: «Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ».

Εἰς ἀντίποινα διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς ΕΟΚΑ οἱ Ἄγγλοι ἔκλεισαν τοὺς Ἕλληνας τῆς Λευκωσίας εἰς τὰ σπίτια των ἐπ' ἀόριστον

9 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 32 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΕΛΗΞΕ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἔνωρίς τὸ πρωὶ χθὲς ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα περιήρχοντο τὰς ὁδοὺς τῆς Λευκωσίας καὶ μὲ μεγάφωνα εἰδοποιοῦσαν τοὺς κατοίκους ὅτι ὅποιος ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του θὰ πυροβληθῇ. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεβλήθη ὡς ποινὴ διότι τὴν Παρασκευὴν ἐφονεύθησαν συνεπείᾳ τῆς δράσεως τῆς ΕΟΚΑ τέσσαρες Βρετανοὶ στρατιῶται.

Οἱ δύο τούτων ἐφονεύθησαν πυροβοληθέντες ὑπὸ ἐνόπλων εἰς κεντρικὴν ὁδὸν τῆς Λευκωσίας ἐν πλήρει ἡμέρᾳ.

Οἱ ἄλλοι δύο ἐφονεύθησαν τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς, ὅταν τὰ αὐτοκίνητα τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ἔπεσαν εἰς ἐνέδραν ἀνταρτῶν τῆς ΕΟΚΑ. Σχετικῶς ἐγνώσθησαν χθὲς οἱ ἀκόλουθοι λεπτομέρειαι.

Ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον κατευθυνόμενον ἐκ Λευκωσίας εἰς Κυρηνείαν, ὅταν εὑρίσκετο περὶ τὰ 25 χιλιόμετρα ἔξω τῆς Λευκωσίας εἰς μίαν ἀπότομον στροφὴν τῆς ὀρεινῆς ὁδοῦ ἐδέχθη τὰ πυρὰ ἐνεδρευόντων ἀνταρτῶν τῆς ΕΟΚΑ. Ὁ ὁδηγὸς ἀνέπτυξε ταχύτητα διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ, ἀλλ' εἰς ἄλλην στροφὴν ἐδέχθη νέα πυρά, ἀλλ' ἀπὸ ἐνεδρεύουσαν ἄλλην ὁμάδα. Ὁ ὁδηγὸς ἀνέπτυξε πάλιν ταχύτητα, ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητον ἀνετράπη καὶ κατέπεσεν εἰς χαράδραν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν τρεῖς ἐκ τῶν ἐπιβιβαζόντων στρατιωτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὰς ὀφρίας τῶν ἀνταρτῶν ἤρχισε φωνεῦθῇ Ἀγγλὶς τοῦ γυναικείου βοηθητικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, ἡ ὁποία ἐπέβαινε τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου.

Ὀλίγον ἀργότερον ἐπίσης εἰς τὴν ὁδὸν Λευκωσίας—Κυρηνείας ἔπεσαν εἰς ἐνέδραν ἄλλο στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθῇ ἐπιβαίνων αὐτοῦ στρατιώτης καὶ νὰ τραυματισθῇ ὁ ὁδηγός.

Στρατιωτικαὶ περίπολοι μετ' ἀστυνομικῶν κυνῶν ἠρεύνων χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐσημειώθησαν τὰ δύο ἐπεισόδια.

Αἱ βρετανικαὶ ἀρχαί, χαρακτηρίζουν τὴν λήξασαν χθὲς ἑβδομάδα, ὡς τὴν πλέον αἱματωβαμμένην, ἀφ' ὅτου ἤρχισαν ἡ δρᾶσις τῆς ΕΟΚΑ. Ὡς ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐφονεύθησαν 11 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων 9 Βρετανοὶ καὶ 2 Ἕλληνες, καὶ ἐτραυματίσθησαν 36 ἐκ τῶν ὁποίων 32 Ἄγγλοι καὶ 4 Ἕλληνες.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κατ' οἶκον περιορισμὸς ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν Βρετανικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Λευκωσίας, θὰ ἰσχύῃ μέχρις ὅτου περατωθοῦν αἱ ἀνακρίσεις διὰ τὸν προχθεσινὸν φόνον δύο Βρετανῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Λευκωσίας καὶ διὰ τὰς ἐνέδρας εἰς τὰς ὁποίας ἔπεσαν δύο στρατιωτικὰ ὀχήματα.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Λευκωσίας θὰ ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφοροῦν μίαν ὥραν μόνον τὴν ἡμέραν, διὰ νὰ προμηθεύωνται τρόφιμα. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Κυρηνείαν ἐκλείσθησαν ἐπ' ἀόριστον ὅλα τὰ κέντρα.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Λευκωσίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δύο ἀγγλοφώνων, ἀπειλοῦν νὰ διακόψουν ἀπὸ σήμερον τὴν ἔκδοσιν των, διότι αἱ δυνάμεις ἀσφαλείας παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ προσωπικοῦ των, μολονότι τοῦτο ἔχει ἐφοδιασθῆ μὲ δελτία ἐλευθέρας κυκλοφορίας.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Βρετανὸς στρατιώτης ἐτραυματίσθη, ὅταν ἐκρηκτικὸν μηχάνημα ἐξερράγη, καθ' ὃν χρόνον οὗτος προσεπάθει νὰ καταδιδάσῃ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐξ ἑνὸς κτιρίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἐφημερὶς «Νιοῦς Κρόνικλ» γράφει ὅτι οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδειχθῇ ὀρθὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι αἱ ἔνοπλοι περίπολοι δύνανται νὰ ἐξοντώσουν μίαν ἰδέαν. Ἡ Φιλελευθέρα αὕτη ἐφημερὶς ἀναφερομένη εἰς τὰς προσφάτους ταραχὰς εἰς Κύπρον γράφει ὅτι «φυσικὴ ἀντίδρασις εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν Κυπρίων πατριωτῶν εἶναι ἡ ἐπιθυμία μεγαλυτέρας καταπιέσεως, ἀλλ' ἡ ἱστορία ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο ἐξημιουργεῖ τὸν πλέον φαῦλον κύκλον» Ἐξ ἄλλου ἡ «Γιορκσάϊρ Πόστ» γράφει ὅτι ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἀντιμετωπίζουσα τὸ κυπριακὸν πρόβλημα, εἶναι ἠναγκασμένη νὰ ἀκολουθήσῃ δύο διαφορετικὰς κατευθύνσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχει κάποια ἀντίθεσις.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ συντηρητικὴ αὕτη ἐφημερὶς προσθέτει τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη ἀφ' ἑνὸς νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν ἐὰν τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ λόρδου Ράντκλιφ σχέδιον φιλελευθέρου συντάγματος πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ, παρ' ὅτι θὰ θεωρηθῇ ὡς πρόκλησις μᾶλλον παρὰ ὡς δῶρον. Ταυτοχρόνως, δεδομένου ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξουν ἐγγυήσεις ὅτι ἡ νῆσος θὰ παραμείνῃ ἀσφαλὴς βάσις τόσον διὰ τὰ βρετανικὰ στρατεύματα ὅσον καὶ διὰ τὰ γαλλικά. Ἐὰν ἡ κρίσιμος κατάστασις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῆς διώρυγος πρόκειται νὰ παραταθῇ, ὡς φαίνεται πιθανόν, θὰ ἀπαιτήσει προσοχὴν τῶν ἐθνικῶν συναφερόντων ἡ παράδοσις τοῦ ζωτικοῦ αὐτοῦ ὀχυροῦ εἰς Μέσην Ἀνατολήν».

Ὁ κ. ΜΠΡΕΔΗΜΑΣ ΛΕΓΕΙ ΟΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΕΙ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Ἠλίας Μπρεδήμας προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις, εἰς ἀπάντησιν τῶν προχθεσινῶν ἀνακοινώσεων τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ θέμα τῆς Αὐλῆς:

«Εἰς τὰς ἀοριστολογίας τοῦ ὑπουργοῦ προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, θὰ δώσωμε λεπτομερῆ ἀπάντησιν ἀπὸ τοῦ ἥματος τῆς Βουλῆς, ὅταν ἐν καιρῷ ἡ ἐπερώτησίς μας ἀχθῇ πρὸς συζήτησιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος περιορίζομαι εἰς τὰ ἑξῆς:

1) Κατηγορήσαμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἠγείρετο τὸ αἰσχος τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀνωτάτων Αὐλικῶν εἰς διοικητικὰ συμβούλια κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων συγκεκριμένων καταγγελιῶν μας καταλογίζομεν δωρεὰς εὐθύας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ὀπίσω ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ὁ Χ. Ποταμιάνος ἐκμεταλλευόμενος τὴν θέσιν του ὡς βασικοῦ συνεργάτου τοῦ Βασιλέως, διεξήγαγε συνεννοήσεις εἰς Βόννην ἐπὶ οἰκονομικῶν θεμάτων μετὰ τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἔρχατ.

Ἡ ὑπουργικὴ ἀνακοίνωσις ἀποσιωπᾷ ἐπιτηδείως τὸ σκάνδαλον καὶ οὐδὲν ἀναφέρει ἐπὶ τοῦ ἄλλου γεγονότος, ὅτι ὁ ἐπίτιμος ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως εἶναι ταυτοχρόνως καὶ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ συγκροτήματος τῶν ἐκμεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων Μποδοσάκη καὶ ἐπίσης σύμβουλος 10 ἄλλων ἑταιριῶν, ὅτως συμβαίνῃ καὶ μὲ τοὺς ἄλλους Αὐλικούς. Καὶ ἐπ' αὐτῷ αἱ ἐρωτήσεις μου ἀξιοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων αὐτῶν ζητημάτων ἠθικῆς, τάξεως, ὁ ὑπουργὸς τοῦ κ. Καραμανλῆ ποιῶν τὴν νῆσσαν, ἀντιπαρέρχεται τὰ σκάνδαλα καὶ ἀπόσχεται τὴν τακτοποίησιν τῶν θεμάτων τῶν Ἀνακτόρων, ὥστε εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀφορμαὶ ἐπικρίσεων. Ἰδοὺ λοιπὸν ἔστω καὶ τὴν 12ην ὥραν ἡ ἀναγνώρισις τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῆς παρεμβάσεώς μας, ἀλλὰ καὶ ἡ ταυτόχρονος ἐπιβεβαίωσις τοῦ γεγονότος ὅτι ἐθνικῶς ὑποπτος εἶναι ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις.

Ἀλλὰ ἡ ὑπουργικὴ ἀνακοίνωσις δὲν καλύπτει ὁλόκληρον τὴν ἠθικὴν πλευρὰν τοῦ ζητήματος. Διότι οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς ἀποπομπῆς τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὰ σκάνδαλα ἀνωτάτων αὐλικῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Κυβέρνησις τῶν Ὀκτωβριανῶν ἀποδεικνύει τὴν στενὴν ἀλληλεγγύην της πρὸς τοὺς «μπίζνεσμαν» τῶν Ἀνακτόρων, οἱ ὁποῖοι εἰσηγήθησαν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη νὰ προτείνῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν διὰ Μεγαλοσταύρου παρασημοφόρησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐπιτίμου ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως, γνωστοῦ τοῖς πᾶσι, Μποδοσάκη, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πυροτεχνήματος τῆς δωρεᾶς τῶν ἐπιχειρήσεων τούτου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

2) Ἠρωτήσαμεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀναμένομεν ἄνευ περιστροφῆς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ποῖος κατέβαλε τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τῆς κρουαζιέρας τῶν ἀρχοσχόλων ἐκπτώτων καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐκλαμβάνων ὡς Κάφρους τοὺς ἀγρίως φορολογουμένους Ἕλληνας, κατέφυγεν εἰς ἀόριστον δήλωσιν ὅτι διὰ τὸ ὄργιον τῆς κρουαζιέρας, οὐδόλως ἐπεβαρύνθη τὸ Δημόσιον.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—κ. Τσάτσο ἀπὸ ποίαν συγκεκριμένην πηγὴν—κατὰ ἄλλω; τε ὑπῆρξε καὶ τὸ ἐρώτημά μας — κατεβλήθησαν τὰ 140.000 δολλάρια ποὺ κατέφαγον εἰς ὀλιγοήμερον διάστημα τὰ ξένα καὶ ἐγχώρια τρωκτικά. Καὶ ἐὰν ἠτελήθησαν ἀπὸ τὴν Αὐλὴν οὐδεὶς ψόγος πέραν τῆς πανελληνίου ἀγανακτήσεως διὰ τὴν ἀνατοιθησίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἕλληνας Βασιλεῖς, τοὺς Αὐλικοὺς καὶ τοὺς συγκεντρωθέντας εἰς τὴν Κέρκυραν ἐγχωρίους ἀριστοκράτας νὰ εὐωχοῦνται μὲ τὸν ἔκπτωτον Βασιλέα τῆς Βουλγαρίας καὶ τοὺς ὁμοίους του, καθ' ἣν ὥραν ἐστήνοντο τὰ ἴκριώματα τοῦ Χάρντιγκ διὰ τοὺς ὑπερόχους Κυπρίους ἀγωνιστὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου.

Ἀλλ' εἶναι αὐτονόητον ὅτι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κρουαζιέρας ἠλειοθήσαν ἀπὸ τὰ μυστικὰ κονδύλια τοῦ Κράτους.

3) Ἐζητήσαμεν τὴν κατάθεσιν συγκεκριμένων στοιχείων διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἄλλα παρεμφερῆ ἔξοδα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐργανισμοῦ τοῦ ἐράνου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καὶ ἀντὶ τῶν αἰτουμένων στοιχείων, ὁ κ. ὑπουργὸς καταγίνεται μὲ τὴν φιλολογίαν τῆς κοινωφελοῦς δράσεως τῶν Ἱδρυμάτων. Εἶναι ὅμως εἰς ἕνα σημεῖον χρήσιμος πράγμα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ «Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ» θὰ ἑορτασθῇ αὔριον εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα ὀργανώσεως τοῦ ΟΗΕ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ΟΗΕ ἡ πρώτη Δευτέρα τοῦ Ὀκτωβρίου ἔχει ὁρισθῆ ὡς «Παγκόσμιος Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ». Οὕτω αὔριον εἰς ὅλον τὸν κόσμον θὰ γίνουν τελεταὶ ἀφιερωμέναι εἰς τὸ ΠΑΙΔΙ. Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτοῦ θὰ γίνουν αὔριον εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὁμιλίαι, παρισταμένων καὶ τῶν γονέων, πρὸς τοὺς ὁποίους θ' ἀναπτυχθῇ ἡ σημασία τῆς φροντίδος διὰ τὸ παιδί.

Εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 6ην μ.μ. αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς, παρισταμένων τῶν Ἀρχῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν, Ἱδρυμάτων καὶ ὀργανώσεων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὸ παιδί θὰ δοθῇ διάλεξις ὑπὸ τῆς καθηγητρίας κ. Νίκης Ταγκαλάκη. Ἡ εἴσοδος θὰ εἶναι ἐλευθέρα.

Θέμα τοῦ ἐφετεινοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ» εἶναι τὸ ἄρθρον 3 τῆς διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ, τῆς λεγομένης διακηρύξεως τῆς Γενεύης. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ καθιερώνει τὴν ἀρχὴν ὅτι «τὸ παιδὶ πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναπτύσσεται κατὰ τρόπον ὁμαλὸν ὑλικῶς, ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, ὥστε ὅταν μεγαλώσῃ νὰ εἶναι ὑγιές, καλῶς προητοιμασμένον διὰ τὴν ζωὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐτυχές».

Ἡ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ, ἐξεδόθη τὸ 1923 καὶ ἀνεθεωρήθη τὸ 1948. Τὸ κείμενον τῆς διακηρύξεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τῆς παρούσης Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Παιδιοῦ, λεγομένης Διακηρύξεως τῆς Γενεύης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ παιδί ὅ,τι ἔχει καλύτερον καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν καθηκόντων των:

1) Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ προστατεύεται ἀνεξαρτήτως φυλῆς, ἐθνικότητος ἢ θρησκεύματος.

2) Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ βοηθηθῇ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀκεραιότητα τῆς οἰκογενείας.

3) Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναπτυχθῇ κατὰ τρόπον ὁμαλὸν ὑλικῶς, ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς.

4) Τὸ παιδὶ ποὺ πεινᾷ πρέπει νὰ διατραφῇ, τὸ ἄρρωστο παιδὶ πρέπει νὰ βρῇ περίθαλψι, τὸ καθυστερ